

Tillsyn över hundar och katter

Sammanfattning

I betänkandet behandlar utskottet regeringens proposition 2006/07:126 Tillsyn över hundar och katter samt två följdmotioner med sammanlagt 5 yrkanden. Därutöver behandlas 9 motioner med sammanlagt 15 yrkanden från allmänna motionstiden.

I propositionen föreslås en ny lag om tillsyn över hundar och katter. Lagen ska ersätta lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter, lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar samt 6 § jaktlagen (1987:259). Förslaget syftar till att förstärka skyddet mot skador och avsevärda olägenheter orsakade av hundar.

Hundar och katter ska hållas under sådan tillsyn och skötas på ett sådant sätt som med hänsyn till deras natur och övriga omständigheter behövs för att förebygga att de orsakar skador eller avsevärda olägenheter. Om någon brister i tillsynen över eller skötseln av en hund, får polismyndigheten meddela de förelägganden och förbud som behövs för att förebygga skador eller avsevärda olägenheter. Sådana förelägganden och förbud får förenas med vite. För att hindra att en hund orsakar skada eller avsevärd olägenhet får polismyndigheten besluta att den ska omhändertas, om inte andra, mindre ingripande åtgärder anses tillräckliga. Polismyndigheten får meddela förbud att ha hand om hund (hundförbud) för den som allvarligt brister eller tidigare har brustit i tillsynen över en hund. Den som bryter mot ett hundförbud döms till böter eller fängelse i högst ett år.

Flera bestämmelser i de nuvarande lagarna, bl.a. de om registrering av hundar och 6 § jaktlagen, förs utan större förändringar i sak över till den nya lagen. I propositionen föreslås vidare vissa följdändringar i jaktlagen samt en ny bestämmelse om upphittade hundar i lagen (1938:121) om hittegods.

Den nya lagen och ändringarna i jaktlagen och lagen om hittegods föreslås träda i kraft den 1 januari 2008.

Motionerna från allmänna motionstiden 2007 rör hund- och kattägares ansvar för sina djur samt åtgärder för att motverka smuggling av hundar.

Utskottet tillstyrker regeringens förslag och avstyrker samtliga motionsyrkanden. Betänkandet innehåller 6 reservationer.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Bakgrund	5
Propositionens huvudsakliga innehåll	6
Utskottets överväganden	7
Allmänna utgångspunkter	7
En ny lag om tillsyn över hundar och katter m.m.	8
Motion från allmänna motionstiden 2007	15
Reservationer	17
1. Omhändertagande av hundar i marker där det finns vilt, punkt 1 (s)	17
2. Omhändertagande av upphittade hundar, punkt 3 (s)	17
3. Skadeståndsansvar för hundar, punkt 6 (s)	18
4. Utredning om ansvar för katter m.m., punkt 7 (s, mp)	19
5. Utredning om ansvar för katter m.m., punkt 7 (v)	19
6. Smuggling av hundar, punkt 9 (s, v, mp)	20
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	21
Propositionen	21
Följdmotioner	21
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2007	21
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	24

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. **Omhändertagande av hundar i marker där det finns vilt**

Riksdagen antar 18 § regeringens förslag till lag om tillsyn över hundar och katter. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:126 i denna del och avslår motion 2007/08:MJ1 yrkande 1 i denna del.

Reservation 1 (s)

2. **Lag om tillsyn över hundar och katter**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om tillsyn över hundar och katter i den mån lagförslaget inte omfattas av vad utskottet föreslagit under punkt 1. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:126 i denna del och avslår motionerna 2007/08:MJ202, 2007/08:MJ299, 2007/08:MJ336 yrkandena 2 och 4, 2007/08:MJ398 yrkandena 1 och 2 samt 2007/08:MJ416.

3. **Omhändertagande av upphittade hundar**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1938:121) om hittegoods. Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:126 i denna del och avslår motion 2007/08:MJ1 yrkande 1 i denna del.

Reservation 2 (s)

4. **Ändring i jaktlagen**

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i jaktlagen (1987:259). Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:126 i denna del.

5. **Underårigs förvärv av djur**

Riksdagen avslår motion 2007/08:MJ398 yrkande 3.

6. **Skadeståndsansvar för hundar**

Riksdagen avslår motion 2007/08:MJ1 yrkande 2.

Reservation 3 (s)

7. **Utredning om ansvar för katter m.m.**

Riksdagen avslår motionerna 2007/08:MJ1 yrkande 3, 2007/08:MJ2 yrkandena 1 och 2, 2007/08:MJ212, 2007/08:MJ298, 2007/08:MJ329 och 2007/08:MJ336 yrkandena 1 och 3.

Reservation 4 (s, mp)

Reservation 5 (v)

8. **Övergivna djur**

Riksdagen avslår motion 2007/08:MJ336 yrkande 5.

9. Smuggling av hundar

Riksdagen avslår motion 2007/08:MJ211.

Reservation 6 (s, v, mp)

Stockholm den 13 november 2007

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Anders Ygeman

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Anders Ygeman (s), Claes Västerteg (c), Ola Sundell (m), Jeppe Johnsson (m), Carina Ohlsson (s), Bo Bernhardsson (s), Anita Brodén (fp), Jan-Olof Larsson (s), Sven Gunnar Persson (kd), Erik A Eriksson (c), Tina Ehn (mp), Rune Wikström (m), Aleksander Gabelic (s), Anna Bergkvist (m), Helén Pettersson i Umeå (s), Jacob Johnson (v) och Staffan Appelros (m).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I detta betänkande behandlar utskottet regeringens proposition 2006/07:126 Tillsyn över hundar och katter. I propositionen föreslår regeringen att riksdagen antar regeringens förslag till lag om tillsyn över hundar och katter. Vidare föreslås att riksdagen antar regeringens förslag till ändring i lagen (1938:121) om hittegods och lagen om ändring i jaktlagen (1987:259). Lagrådet har yttrat sig över förslaget till lag om tillsyn över hundar och katter.

Med anledning av propositionen har två motioner väckts med sammanlagt fem yrkanden. Utskottet behandlar även 15 motionsyrkanden som rör sällskapsdjur från den allmänna motionstiden 2007.

Bakgrund

Bestämmelser om hundar och katter finns huvudsakligen i lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter. Lagen uppställer krav på hund- och kattägares tillsyn över sina djur samt ger polismyndigheten befogenheter att ingripa om tillsynen eftersätts.

Ytterligare bestämmelser om sällskapsdjur finns i följande författningar. Lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar föreskriver att hundar som stadigvarande finns i Sverige skall vara märkta och registrerade. I djurskyddslagen (1988:534) finns allmänna bestämmelser om djurskydd för alla djur som hålls i fångenskap. Enligt 19 § djurskyddsförordningen (1988:539) är det förbjudet att inneha eller genom avel frambringa hundar som har extremt stor kamplust, blir lätt retade och biter, bara med svårighet kan förmås avbryta ett angrepp och har en benägenhet att rikta sitt kampintresse mot människor eller andra hundar. Enligt jaktlagen (1987:259) ska hundar under tiden den 1 mars–20 augusti hållas under sådan tillsyn att de hindras från att löpa lösa i marker där det finns vilt. Under den övriga tiden av året ska hundar hållas under sådan tillsyn att de hindras från att driva eller förfölja vilt, när de inte används vid jakt. Rennärlagslagen (1971:437) innehåller regler om tillsyn över hundar i renskötselområden. I 36 § förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd föreskrivs att husdjur och andra djur som hålls i fångenskap ska förvaras och skötas så att olägenheter för människors hälsa inte uppkommer. Enligt 3 kap. 8 § ordningslagen (1993:1617) får efter regeringens bemyndigande en kommun meddela de ytterligare föreskrifter för kommunen eller del av denna som behövs för att upprätthålla den allmänna ordningen på offentlig plats. Med stöd av detta föreskriver många kommuner t.ex. att hundar ska hållas kopplade inom särskilda områden eller att föreningar efter hundar ska plockas upp inom särskilda områden.

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som ska tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG (EGT L 146, 13.6.2003, s. 1, Celex 32003R0998) föreskriver att de djurhälsovillkor som tillämpas vid transporter av sällskapsdjur mellan medlemsstater och från tredje land ska harmoniseras. Bestämmelserna innebär bl.a. att sällskapsdjuren vid resor mellan stater ska vara märkta och registrerade.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås en ny lag om tillsyn över hundar och katter. Lagen ska ersätta lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter, lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar samt 6 § jaktlagen (1987:259). Förslaget syftar till att förstärka skyddet mot skador och avsevärda olägenheter orsakade av hundar.

Hundar och katter ska hållas under sådan tillsyn och skötas på ett sådant sätt som med hänsyn till deras natur och övriga omständigheter behövs för att förebygga att de orsakar skador eller avsevärda olägenheter. Om någon brister i tillsynen över eller skötseln av en hund, får polismyndigheten meddela de förelägganden och förbud som behövs för att förebygga skador eller avsevärda olägenheter. Sådana förelägganden och förbud får förenas med vite.

För att hindra att en hund orsakar skada eller avsevärd olägenhet får polismyndigheten besluta att den ska omhändertas, om inte andra, mindre ingripande åtgärder anses tillräckliga.

Polismyndigheten får meddela förbud att ha hand om hund (hundförbud) för den som allvarligt brister eller tidigare har brustit i tillsynen över en hund. Förbudet får avse viss tid eller gälla tills vidare. Den som bryter mot ett hundförbud döms till böter eller fängelse i högst ett år.

Flera bestämmelser i de nuvarande lagarna, bl.a. de om registrering av hundar och 6 § jaktlagen, förs utan större förändringar i sak över till den nya lagen. I propositionen föreslås vidare vissa följdändringar i jaktlagen samt en ny bestämmelse om upphittade hundar i lagen (1938:121) om hittegods.

Den nya lagen och ändringarna i jaktlagen och lagen om hittegods föreslås träda i kraft den 1 januari 2008.

Utskottets överväganden

Allmänna utgångspunkter

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår fyra motioner (s, m, fp, mp) om övergripande frågor kring hållande av sällskapsdjur.

Propositionen

Propositionens förslag syftar till att förstärka skyddet mot skador och avsevärda olägenheter orsakade av hundar. Regeringen bedömer dock att det inte är lämpligt att förbjuda vissa hundraser. Det bedöms inte heller lämpligt att införa ett tillstånd för att få äga eller hantera hundar, ett s.k. hundkörkort.

Motionerna

Enligt motion MJ202 (m) bör regeringen införa ett förbud mot kamphundar. Motion MJ299 (mp) efterlyser åtgärder för att minska konflikter kring hundar. Motionärerna menar att privatpersoner i ökad utsträckning använder hundar i avskräckande syfte. Även motion MJ416 (s) efterlyser åtgärder mot kamphundar. Motionären önskar klarare regler vad gäller polisens möjligheter att omhänderta hundar och att hundägare ska kunna få hundförbud. I motion MJ398 (fp) yrkande 2 framhålls behovet av en allmän översyn av lag om tillsyn över hundar och katter. Enligt yrkande 3 i samma motion borde man utreda behovet av en åldersgräns för inköp av sällskapsdjur utan medföljande målsman.

Utskottets ställningstagande

Som nämnts ovan syftar den föreslagna lagen om tillsyn över hundar och katter till att förstärka skyddet mot skador och avsevärda olägenheter orsakade av hundar jämfört med dagens reglering på området. Utskottet instämmer med regeringens bedömning att det dock inte är möjligt att hänföra farliga hundar till någon särskild hundras. Alla hundar, oavsett ras, kan utveckla aggressiva eller farliga egenskaper. Det är inte heller möjligt att på annat sätt effektivt fastställa vilka hundar som är potentiellt farliga. Utskottet finner i likhet med regeringen att den mest lämpliga lösningen i stället ligger i att skapa ett regelverk som gör det möjligt att komma till rätta med enskilda hundägare samt sådana hundar som orsakar eller riske-

rar att orsaka skada eller olägenheter för omgivningen, oavsett vilken hundras det är fråga om. Med det anförda avslås motionerna MJ202 (m), MJ299 (mp), MJ416 (s) och MJ398 (fp) yrkande 2.

Den som är under 18 år får enligt 9 kap. 1 § föräldrabalken som huvudregel inte själv råda över egendom eller åta sig förbindelser. Vidare får enligt 9 kap. 6 § föräldrabalken den som har ingått ett avtal med en underårig fråntråda avtalet, så länge förmyndaren inte har godkänt det. En underårig är alltså som regel inte behörig att ingå avtal om förvärv av husdjur mot vederlag. Med det anförda anser utskottet att motion MJ398 (fp) yrkande 3 i allt väsentligt är tillgodosedd.

En ny lag om tillsyn över hundar och katter m.m.

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag. Vidare avslås två följdmotioner och fem motioner om ansvar för sällskapsdjur och omhändertagande av upphittade hundar.

Jämför reservationerna 1 (s), 2 (s), 3 (s), 4 (s, mp) och 5 (v).

Propositionen

Lag om tillsyn över hundar och katter

En ny lag om tillsyn över hundar och katter föreslås ersätta den nu gällande lagen om tillsyn över hundar och katter samt lagen om märkning och registrering av hundar. Till den nya lagen ska bestämmelsen i 6 § jaktlagen föras.

Enligt den föreslagna lagen ska hundar och katter hållas under sådan tillsyn och skötas på ett sådant sätt som med hänsyn till deras natur och övriga omständigheter krävs för att förebygga att de orsakar skador eller avsevärda olägenheter.

Enligt lagförslaget ska en hundägare låta märka en hund som finns stadigvarande i Sverige så att den kan identifieras. Märkningen ska vara bestående. En hundägare vars hund stadigvarande finns i Sverige ska vidare låta registrera sitt ägarskap i ett för landet centralt register för vilket Jordbruksverket ska vara personuppgiftsansvarigt enligt personuppgiftslagen. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande Jordbruksverket, får enligt förslaget besluta att överlåta driften av registret till en annan myndighet eller till en organisation. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om skyldighet för hundägaren att betala en avgift för registreringen och för utrustning för att läsa av märkningen samt beräkningen av avgiften. Registret ska få användas för att

fastställa vem som äger en hund. Tullverket, Jordbruksverket, länsstyrelser, polismyndigheter och de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet ska ha direktåtkomst till registret.

Polismyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att bestämmelserna om märkning och registrering av hund i den nya lagen ska följas. Sådana förelägganden får förenas med vite. Den som är under femton år ska inte kunna meddelas föreläggande.

Även då någon brister i tillsynen över eller skötseln av en hund ska polismyndigheten få meddela de förelägganden och förbud som behövs för att förebygga skada eller avsevärda olägenheter. Såväl förelägganden som förbud ska kunna förenas med vite. Den som är under femton år ska inte kunna meddelas förelägganden eller förbud.

För att hindra att en hund orsakar skada eller avsevärd olägenhet får polismyndigheten, om inte andra, mindre ingripande åtgärder anses tillräckliga, besluta att den ska omhändertas. Om en hund på detta sätt har omhändertagits får ägaren eller innehavaren inte förfoga över hunden utan tillstånd av polismyndigheten. Polismyndigheten får, efter utredning, besluta att hunden ska säljas, skänkas bort eller, om hunden utgör en fara för människor eller djur eller om det annars finns särskilda skäl, avlivas. Om det inte längre finns skäl för omhändertagandet, ska polismyndigheten besluta att detta genast ska upphöra.

Anträffas en hund lös på ett område där lantbruksdjur finns och hunden inte låter sig infångas, ska hunden få dödas av den som äger eller vårdar lantbruksdjuren om det är nödvändigt för att förhindra skada på lantbruksdjuren. Den som har dödat en hund är skyldig att snarast möjligt anmäla detta till polismyndigheten.

Regeringen bedömer att det faktum att en hund är omärkt eller att ägaren inte är registrerad i det centrala registret inte ska utgöra skäl att omhänderta en hund.

Regeringen föreslår att polismyndigheten ska få meddela förbud att ha hand om hund (hundförbud) för den som allvarligt brister eller tidigare har brutit i tillsynen över en hund. Vid bedömningen av om ett hundförbud bör meddelas ska särskilt beaktas om den mot vilken förbudet avses gälla har begått brott där han eller hon har använt en hund som vapen eller vid upprepade tillfällen har varit föremål för föreläggande eller förbud enligt 8 § eller vid upprepade tillfällen har haft hand om hund som har omhändertagits enligt 11 §. Hundförbud ska inte meddelas om det är uppenbart att de omständigheter som gett upphov till att ett hundförbud övervägs inte kommer att upprepas. Hundförbudet får avse viss tid eller gälla tills vidare. Den som är under femton år ska inte kunna meddelas hundförbud.

Under tiden den 1 mars–den 20 augusti ska hundar enligt förslaget hållas under sådan tillsyn att de hindras från att springa lösa i marker där det finns vilt. Under den övriga tiden av året ska hundar hållas under sådan tillsyn att de hindras från att driva eller förfölja vilt, när de inte används vid jakt. Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer ska kunna

meddela föreskrifter som avviker från första stycket. Om det behövs till skydd för viltet får sådana föreskrifter innebära att en hund ska hållas koppelad.

Om en hund springer lös i ett område där det finns vilt, får jakträttshavaren eller någon som företräder honom eller henne ta hand om hunden. När detta har skett ska hundens ägare eller innehavare snarast underrättas. Om denne inte är känd ska i stället polismyndigheten underrättas. Om jakträttshavaren eller den som företräder honom eller henne inte vill ta hand om hunden, ska i stället polismyndigheten omhänderta hunden. Kan inte hunden tas om hand, får polismyndigheten avliva hunden, om detta är angeläget från viltvårdssynpunkt och försvarligt även med hänsyn till omständigheterna i övrigt. Har inte ägaren eller innehavaren, efter det att kostnader betalats enligt 19 §, återtagit hunden inom fem dagar efter det att han eller hon underrättades om omhändertagandet eller, om ägaren eller innehavaren inte är känd, inom tio dagar efter det att polismyndigheten underrättades, får jakträttshavaren behålla hunden eller polismyndigheten, efter utredning, besluta att sälja, skänka bort eller, om hunden utgör en fara för människor eller djur eller om det annars finns särskilda skäl, avliva hunden.

En hundägare eller en hundinnehavare föreslås fortsatt ha ett strikt ansvar för skador orsakade av hunden. Vad ägaren eller innehavaren har betalat i skadestånd har han eller hon rätt att få tillbaka av den som vållat skadan enligt allmänna skadeståndsrättsliga principer. Undantag från den strikta skadeståndsskyldigheten ska gälla för skador som orsakas av en tjänstehund när den används i tjänsten av en polisman eller en vaktpost eller en annan person som vid försvarsmakten tjänstgör för bevakning eller för att upprätthålla ordning, om den skadelidande har betett sig på sådant sätt att det har varit motiverat att ingripa mot honom eller henne.

Regeringen föreslår att en hundägare eller en hundinnehavare vars hund har omhändertagits ska betala de kostnader som omhändertagandet medfört. Kostnaderna får förskottas av allmänna medel. Om det finns särskilda skäl, får polismyndigheten i enskilda fall medge undantag från skyldigheten att betala kostnaderna. I sådana fall ska kostnaderna slutligen betalas av polismyndigheten. Om polismyndigheten har beslutat att en hund som omhändertagits ska säljas, får polismyndigheten ta ut ersättning ur köpeskillingen för kostnaderna för omhändertagandet. Om det efter det att polismyndigheten har fått tackning för sina kostnader återstår pengar från köpeskillingen ska dessa tillfalla ägaren.

En katt som med skäl kan antas vara övergiven eller förvildad, ska på samma sätt som tidigare kunna avlivas av jakträttshavaren eller av någon som företräder denne. Inom tätbebyggt område krävs dock tillstånd av polismyndigheten. Det finns enligt regeringen inte tillräckligt starka skäl för att införa bestämmelser om märkning och registrering av katter. Regeringen anser inte heller att det föreligger tillräckligt underlag för ytterligare bestämmelser om tillsyn av katter.

Regeringen bedömer att bestämmelserna i 2 kap. 18 § regeringsformen inte är tillämpliga när en hund har omhändertagits eller en katt har avlivats. Europakonventionen bedöms inte kräva att det ska utges ersättning till den hundägare vars hund har omhändertagits eller den kattägare vars förvildade eller övergivna katt har avlivats.

Propositionen innebär att den som bryter mot ett hundförbud ska dömas för överträdelse av hundförbud till böter eller fängelse i högst ett år. Till böter döms även den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. inte följer ett föreläggande eller bryter mot ett förbud som meddelats med stöd av 8 § första stycket,
2. inte gör anmälan enligt 14 § andra stycket eller
3. bryter mot 21 § andra meningen.

Vidare döms den som uppsåtligen inte lämnar underrättelse enligt 17 § första stycket till penningböter.

Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller ett vitesförbud ska inte kunna dömas till ansvar enligt den föreslagna lagen för den gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 16 § första stycket eller en föreskrift som har meddelats med stöd av 16 § andra stycket.

Beslut enligt 8 och 15 §§ i den föreslagna lagen ska delges den mot vilken beslutet avses gälla. Vid delgivningen tillämpas delgivningslagen med undantag för bestämmelserna i 12 § om delgivning genom att handling lämnas till annan än den sökta och 15 § om kungörelsedelgivning.

Polismyndighetens beslut eller beslut om registrering av hund som meddelats av Jordbruksverket eller av den som ansvarar för driften av registret får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten. Bestämmelserna i 22–28 och 30 §§ förvaltningslagen ska tillämpas, om det överklagade beslutet har meddelats av en organisation. Jordbruksverket för det allmännas talan hos förvaltningsdomstol, om det överklagade beslutet har meddelats av en organisation. Beslut enligt den föreslagna lagen ska gälla omedelbart, om inte något annat har beslutats.

Hittegodslagen

I propositionen föreslås att en ny bestämmelse ska införas i lagen (1938:121) om hittegoods. I stället för vad som sägs i 4 § hittegodslagen ska i fråga om upphittad hund följande gälla. Om ägaren inte återtar hunden inom fem dagar från det att han eller hon underrättades om fyndet eller om ägaren inte blir känd inom tio dagar från det att fyndet anmäldes till polismyndigheten, ska hunden tillfalla staten.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Den nya lagen om tillsyn över hundar och katter samt ändringarna i lagen om hittegoods och jaktlagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2008.

Märkningsbestämmelserna ska inte gälla hundar födda före den 1 januari 1993. Förelägganden, beslut om omhändertagande av hund och andra beslut om skyldigheter för enskilda som har meddelats med stöd av äldre föreskrifter ska anses beslutade enligt den nya lagen. Ett beslut som har meddelats före den 1 januari 2008 ska dock överklagas enligt äldre bestämmelser. Äldre bestämmelser ska även gälla för hundar som anmälts som upphittade hos polismyndigheten före den 1 januari 2008.

Motionerna

I motion MJ1 (s) yrkande 1 bör upphittade hundar som lämnas in till polisen omhändertas under längre tid än vad som föreslås i propositionen. Efter det att ägaren har informerats om att hunden finns hos polisen, bör polisen vara skyldig att omhänderta hunden i tio dagar i stället för de fem dagar som är föreslagna i propositionen. Om ägaren inte blir känd, bör polisen vara skyldig att omhänderta hunden i tjugo dagar från det att fyndet anmäldes hos polisen, i stället för de tio dagar som är föreslagna. Samma tidsgränser bör enligt motionärerna även gälla för omhändertagande av hundar som har infångats av jakträttsinnehavaren i marker där det finns vilt. I motionen framhålls att det fortfarande finns hundar som är svåra att identifiera. Hunden kan också ha en utländsk ägare som behöver längre tid på sig att hämta hunden. Enligt yrkande 2 i samma motion bör regeringen undersöka vad följderna skulle bli om tillsynslagen ändrades så att allmänna skadeståndsrättsliga regler skulle gälla för hundägare, dvs. att hundägare skulle bli skadeståndsansvariga endast om de har varit vårdslösa och inte som i dag oavsett vårdslöshet. I yrkande 3 förordas en utredning som uppmärksammar problemet med övergivna och förvildade katter och som i förlängningen kan öka katternas status. Även i motion MJ2 (v) yrkande 1 uppmanas regeringen att tillsätta en utredning som ser över lagstiftningen rörande katter. Utredningen ska se över bl.a. märkning, registrering, kastrering och försäkring av katt. Enligt yrkande 2 ska det införas krav på att katter ska registreras och märkas. Även motion MJ212 (m, c) efterlyser underlag för att skapa klarhet kring kattägarnas ansvar och kring obligatorisk märkning av katter. För att komma tillrätta med problemet med hemlösa katter föreslås att lagstiftningen kring katter utreds så att kattens status kan höjas. Vidare krävs en lag om märkning och registrering av katter i motion MJ329 (s). Motionären menar att problemet med hemlösa katter skulle få en långsiktig lösning med en lagstiftning om obligatorisk märkning och registrering av katter. Även motion MJ298 (mp) uppmanar till åtgärder för hemlösa katter. En utredning bör se över lagstiftningen som rör katter och vad som kan göras för att höja kattens status. Utredningen bör därvid belysa möjligheten att genomföra följande förändringar: krav på en obligatorisk märkning och registrering av katter; krav

på ett centralt kattregister; samarbete mellan polis och djurhem vid omhändertagande; och krav på ett ökat ägaransvar med möjlighet till sanktioner mot kattägare som missköter sig.

Enligt motion MJ336 (fp) yrkande 1 framförs ett behov av att minska kattstammen i Sverige i syfte att höja kattens status. Enligt yrkande 2 bör katter ges samma skydd i lagstiftningen som hundar. Vidare bör kattägare bli skyldiga att registrera, märka och kastrera sina katter (yrkande 3). Dessutom bör lagen stärkas så att samma krav ställs på kattägare som på hundägare när det gäller ansvar och tillsyn (yrkande 4). Katter ska förhindras att springa fritt och föröka sig och därmed riskera att fara illa och att ställa till olägenheter för andra. Slutligen vill motionärerna att det ska betrakta som ett brott och vara förenat med sanktioner att överge sina djur (yrkande 5).

Enligt motion 2007/08:MJ398 (fp) yrkande 1 bör ett ökat ansvar för ägare av sällskapsdjur införas och kompletteras med möjlighet till sanktioner mot de ägare som missköter sig.

Utskottets ställningstagande

Enligt den föreslagna lagen om tillsyn över hundar och katter ska hundar och katter hållas under sådan tillsyn och skötas på ett sådant sätt som med hänsyn till deras natur och övriga omständigheter krävs för att förebygga att de orsakar skador eller avsevärda olägenheter. Jämfört med den nuvarande tillsynslagen har kravet på skötsel förtydligats. Enligt propositionen avses följande med begreppet tillsyn och med begreppet skötsel. Att hålla ett djur under tillsyn avses omfatta mer än att bara kontrollera djurets rörelsefrihet. Lagens krav på tillsyn kan inte vara tillfredsställande uppfyllt bara genom att en hund t.ex. hålls bunden på en gårdsplan eller instängd i en lägenhet. I tillsynskravet ligger också ett krav på god skötsel av djuret så att risken för att djuret orsakar skador eller avsevärda olägenheter förebyggs. Det är inte tillräckligt att ägaren ansvarar för redan uppkomna skador. Det krävs tvärtom uttryckligen att den som har hand om hund eller katt ska se till att förebygga att skador eller avsevärda olägenheter över huvud taget uppkommer. Bestämmelsen om tillsyn har därför kompletteras med ett uttryckligt krav på att djuren ska skötas på ett sådant sätt att skador och avsevärda olägenheter förebyggs. Mot bakgrund av det anförda anser utskottet att motionerna MJ336 (fp) yrkandena 2 och 4 och MJ398 (fp) yrkande 1 i huvudsak är tillgodosedda.

När det gäller den tid under vilken polisen ska vara skyldig att omhänderta upphittade hundar eller hundar som har infångats av jakträttsinnehavaren, anser utskottet i likhet med regeringen, att tidsfristerna bör begränsas med hänsyn till de kostnader som ett omhändertagande kan komma att innebära för polismyndigheten samt de olägenheter som det kan innebära för en hund att vara omhändertagen under en lång tidsperiod. Som framhålls i propositionen brukar i praktiken upphittade hundar redan

i dag inte tas om hand mer än i någon vecka eller några veckor. Detta brukar motiveras med att omhändertagandekostnaderna för en hund är alltför stora i förhållande till dess ekonomiska värde. Trots de föreslagna tidsfristerna kan polismyndigheten naturligtvis hålla kvar hunden ytterligare någon dag, t.ex. om ägaren är kontaktad men av någon godtagbar anledning inte kan hämta hunden inom föreskriven tid. Utskottet, som således inte finner skäl att göra en annan bedömning än regeringen beträffande hur långa tidsfristerna bör vara, avstyrker motion MJ1 (s) yrkande 1.

Som framhålls i propositionen är syftet med den nu gällande tillsynslagen att skydda omgivningen från skador och avsevärda olägenheter orsakade av hundar. Avsikten är också att ålägga ägarna ett uttalat ansvar för de egna djuren. Bestämmelsen om strikt skadeståndsansvar har i detta sammanhang en mycket stor betydelse. Dess betydelse har snarare ökat än minskat med åren, eftersom den med tiden i hög grad har trängt in i allmänhetens medvetande. De flesta hundägare torde ha god kunskap både om vad som krävs av dem i tillsynshänseende och om det ekonomiska ansvaret för eventuella skador. Utskottet anser i likhet med regeringen att detta har medverkat till att begränsa antalet skador orsakade av hundar. I de fall skador ändå har uppkommit medför den strikta skadeståndsskyldigheten i de allra flesta fall att skadan ersätts utan någon rättslig prövning. Den föreslagna lagen om tillsyn över hundar och katter har samma grundläggande syfte som den nu gällande tillsynslagen men betonar ännu starkare ägarnas ansvar för den egna hunden. I detta sammanhang har bestämmelsen om strikt skadeståndsansvar en central betydelse. Som regeringen framhåller skulle det uppfattas som en försvagning av ägaransvaret att frångå denna regel och ersätta den med en bestämmelse som förutsätter försumlighet för skadeståndsansvar. Som påpekas i propositionen bör dock den ersättningskyldighet som avses i bestämmelsen på samma sätt som i dag kunna jämkas enligt 6 kap. 1 § skadeståndslagen (1972:207) i fall av medvällande från den skadelidandes sida. Med det anförda avstyrks motion MJ1 (s) yrkande 2.

Som redovisats i propositionen har regeringen inte ansett att det föreligger tillräckligt starka skäl för att införa bestämmelser om märkning och registrering av katter. Vidare anser regeringen att det saknas tillräckligt underlag för att införa ytterligare bestämmelser om tillsyn av katter. Utskottet delar regeringens bedömning. Det bör uppmärksammas att katter, liksom husdjur i allmänhet, omfattas av djurskyddslagens bestämmelser. Detta innebär bl.a. att de ska behandlas väl och skyddas mot onödigt lidande och sjukdom (2 §) samt att ägaren ska ge dem tillräckligt med tillsyn, vatten och foder (3 §). Exempelvis har en person, som satt ut sin katt i skogen, dömts för brott mot djurskyddslagen. Även stadgandet i 16 kap. 13 § brottsbalken om djurplågeri omfattar katter.

Enligt vad utskottet har inhämtat har Svenska Kennelklubben (SKK) ett frivilligt kattregister där ca 430 000 katter har registrerats av sina ägare. Det kostar i dag 120 kr i engångsavgift att registrera sin katt i detta regis-

ter. Enligt uppgift från SKK är det alltfler kattägare som registrerar sina katter i registret. Vidare har utskottet erfarit att Sveriges Kattklubbers Riksförbund (Sverak) i början av nästa år kommer att introducera ett kostnadsfritt ID-register för katter. Information om registret kommer att gå ut vid årsskiftet till bl.a. veterinärer. Den som hittar en märkt katt ska via Internet kunna söka efter ägaren i Sveraks register. Utskottet förutsätter att regeringen följer utvecklingen och agerar om befintlig lagstiftning visar sig vara otillräcklig.

Med det anförda föreslår utskottet att motionerna MJ1 (s) yrkande 3, MJ2 (v) yrkandena 1 och 2, MJ212 (m, c), MJ298 (mp), MJ329 (s) och MJ336 (fp) yrkandena 1, 3 och 5 lämnas utan vidare åtgärd.

Motion från allmänna motionstiden 2007

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om smuggling av hundar. Till stöd för ställningstagandet hänvisas till att motionens syfte i allt väsentligt är tillgodosett.

Jämför reservation 6 (s, v, mp).

Motionen

I motion MJ211 (m) begärs insatser för att stoppa insmugglingen av hundar. Motionären anför att tullmyndigheten rapporterar om alltfler fall av smuggling av hundvalpar. Tullverket bör få ytterligare befogenheter i syfte att kunna stoppa smugglingen och ges möjlighet att i övrigt förstärka sina insatser. Vidare ska Sverige driva på inom EU så att gemensamma åtgärder vidtas för att stoppa smugglingen av djur.

Utskottets ställningstagande

Enligt vad utskottet har inhämtat har Tullverket tillsammans med Jordbruksverket bedrivit ett samarbetsprojekt som har syftat till att begränsa smugglingen av hundar. Tullverket uppger att detta samarbetsprojekt, som kallas Puppy, har varit mycket framgångsrikt och inneburit att den organiserade smugglingen av hundar i stort sett har upphört.

När det gäller åtgärder mot smuggling av hundar inom ramen för den europeiska gemenskapen, har utskottet erfarit följande från Jordbruksdepartementet. Inom EG pågår arbete med att se över Europaparlamentets och Rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som ska tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte. Sverige strävar i detta arbete efter att uppnå enkla regler som ger ett

gott smittskydd. Tanken är att om det blir enklare att ta med sig sällskapsdjur på ett lagligt och säkert sätt kommer färre människor att ta med sig sina djur utan tillstånd.

Mot bakgrund av det anförda föreslår utskottet att motion MJ211 (m) lämnas utan vidare åtgärd.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Omhändertagande av hundar i marker där det finns vilt, punkt 1 (s)

av Anders Ygeman (s), Carina Ohlsson (s), Bo Bernhardsson (s), Jan-Olof Larsson (s), Aleksander Gabelic (s) och Helén Pettersson i Umeå (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen antar 18 § regeringens förslag till lag om tillsyn över hundar och katter med den ändringen att ordet ”fem” byts ut mot ordet ”tio” och att ordet ”tio” byts ut mot ordet ”tjugo”. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:MJ1 yrkande 1 i denna del och bifaller delvis proposition 2006/07:126 i denna del.

Ställningstagande

Vi vänder oss mot regeringens förslag om förkortning av den tid en omhändertagen hund ska förvaras hos polisen. Nedskärningen till 10 dagars förvaring hos polisen och 5 dagars hämtningstid ser vi som omotiverad.

Det finns fortfarande hundar som är svåra att identifiera, t.ex. för att de inte är märkta med chip eller tatuering. Därtill kan utländska hundar som tillfälligt befinner sig i landet springa bort. Deras ägare kan få stora svårigheter att hämta sina djur inom 5 dagar. Vi menar att 20 dagars förvaring hos polisen och 10 dagars hämtningstid är mer rimligt för jakthundar som upphittas av jakträttsinnehavare.

2. Omhändertagande av upphittade hundar, punkt 3 (s)

av Anders Ygeman (s), Carina Ohlsson (s), Bo Bernhardsson (s), Jan-Olof Larsson (s), Aleksander Gabelic (s) och Helén Pettersson i Umeå (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1938:121) om hittegodts med den ändringen att ordet ”fem” byts ut mot ordet ”tio” och att ordet ”tio” byts ut mot ordet ”tjugo”. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:MJ1 yrkande 1 i denna del och bifaller delvis proposition 2006/07:126 i denna del.

Ställningstagande

Reglerna i hittegodslagen föreskriver hur såväl upphittade som omhändertagna hundar ska behandlas. Enligt dagens regler har polisen ansvaret för att hunden tas om hand under tre månader. Ägaren har en månad på sig att hämta sin hund. Vi instämmer i att tre månader kan tyckas som en lång tid för landets polismyndigheter att hantera bortsprungna hundar, men vänder oss mot regeringens förslag om en förkortning till 10 dagars förvaring hos polisen och 5 dagar för ägaren att hinna hämta en omhändertagen hund. En sådan radikal nedskärning ser vi som omotiverad.

Det finns fortfarande hundar som är svåra att identifiera, t.ex. för att de inte är märkta med chip eller tatuering. Därtill kan utländska hundar som tillfälligt befinner sig i landet springa bort. Deras ägare kan få stora svårigheter att hämta sina djur inom 5 dagar. Vi menar att 20 dagars förvaring hos polisen och 10 dagars hämtningstid är mer rimligt.

3. Skadeståndsansvar för hundar, punkt 6 (s)

av Anders Ygeman (s), Carina Ohlsson (s), Bo Bernhardsson (s), Jan-Olof Larsson (s), Aleksander Gabelic (s) och Helén Pettersson i Umeå (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om skadeståndsansvar för hundar. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:MJ1 yrkande 2.

Ställningstagande

Regeringen föreslår att en skada som orsakas av en hund ska ersättas av dess ägare eller innehavare även om ägaren eller innehavaren inte har vållat skadan. (Undantag ges för polisman, försvarsmaktspersonal eller vaktpost som använder hund i tjänsten.) Förslaget innebär att den civila hundägaren har ett strikt skadeståndsansvar.

Regeringen bör undersöka konsekvenserna av en lagändring där de allmänna skadeståndsrättsliga reglerna också gäller för hundägare. Detta bör ges regeringen till känna.

4. Utredning om ansvar för katter m.m., punkt 7 (s, mp)

av Anders Ygeman (s), Carina Ohlsson (s), Bo Bernhardsson (s), Jan-Olof Larsson (s), Tina Ehn (mp), Aleksander Gabelic (s) och Helén Pettersson i Umeå (s).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om utredning om ansvar för katter m.m. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2007/08:MJ1 yrkande 3 och 2007/08:MJ298 samt avslår motionerna 2007/08:MJ2 yrkandena 1 och 2, 2007/08:MJ212, 2007/08: MJ329 och 2007/08:MJ336 yrkandena 1 och 3.

Ställningstagande

I Sverige finns det uppskattningsvis mer än hundratusen katter som saknar en ägare och ett hem. Dessa förvildade och övergivna katter utsätts för ett stort lidande då de många gånger går en plågsam död tillmötes på grund av svält, sjukdomar eller skador. Eftersom katterna ofta är omärkta och oregistrerade finns det ingen möjlighet att hitta en ursprunglig ägare eller en kattägare som söker sin bortsprungna katt. Vi anser att regeringen bör uppmärksamma problemet med övergivna och förvildade katter. Vi förordar därför en kattutredning som kan bidra med bättre kunskap och ytterligare argument i frågan och i slutändan även öka katternas status i det svenska samhället. Detta bör ges regeringen till känna.

5. Utredning om ansvar för katter m.m., punkt 7 (v)

av Jacob Johnson (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 7 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om utredning om ansvar för katter m.m. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08:MJ2 yrkandena 1 och 2 samt avslår motionerna 2007/08:MJ1 yrkande 3, 2007/08:MJ212, 2007/08:MJ298, 2007/08:MJ329 och 2007/08:MJ336 yrkandena 1 och 3.

Ställningstagande

Det är helt klart i strid med djurskyddslagen att utsätta ett djur för lidande. Att överge sin katt till att försörja sig och skaffa skydd på egen hand är alltså ett brott mot lagen, och ägaren kan ställas till rättsligt ansvar för att ha brustit i sin vård av katten. Trots det är det i dag lätt att utan påföljd

göra sig av med sin katt. I de allra flesta fall kan man inte ställa ägaren till svars eftersom man inte vet vem det är. Jag anser att det på motsvarande sätt som för hund bör införas krav på obligatorisk märkning och registrering av katt i Sverige. Regeringen bör därför skyndsamt tillsätta en kattutredning som ser över lagstiftningen för katt. Detta bör ges regeringen till känna.

6. Smuggling av hundar, punkt 9 (s, v, mp)

av Anders Ygeman (s), Carina Ohlsson (s), Bo Bernhardsson (s), Jan-Olof Larsson (s), Tina Ehn (mp), Aleksander Gabelic (s), Helén Pettersson i Umeå (s) och Jacob Johnson (v).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 9 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen om smuggling av hundar. Därmed bifaller riksdagen motion 2007/08: MJ211.

Ställningstagande

Tullmyndigheten rapporterar om alltfler fall där hundvalpar smugglats in under vidriga former. Smugglingen är totalt oacceptabel ur flera aspekter, inte minst från djurskydds- och smittskyddssynpunkt. För närvarande pågår ett projekt mellan tullen och Jordbruksverket för att komma tillrätta med smugglingen av hundvalpar. Jordbruksverket har tillsammans med Sveriges Veterinärförbund agerat förtjänstfullt för att informera presumtiva valpköpare om att man inte ska köpa valpar som smugglats till Sverige.

Utredningen Kontroll av varor vid inre gräns (SOU 2006:9) har behandlat Tullverkets befogenheter när det gäller kontroll av djurhälsovillkor vid införsel från andra EU-länder. Det är dags att regeringen med anledning av denna utredning lägger förslag som ger Tullverket de befogenheter som behövs för att stoppa insmugglingen av hundvalpar till Sverige.

Det krävs också att Sverige driver på inom EU för gemensamma åtgärder för att stoppa smugglingen av djur. Det krävs alltså fortsatta nationella insatser både vad gäller information till presumtiva valpköpare och för att tullen ska kunna stärka sina insatser. Detta bör ges regeringen till känna.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2006/07:126 Tillsyn över hundar och katter:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om tillsyn över hundar och katter,
2. lag om ändring i lagen (1938:121) om hittegods,
3. lag om ändring i jaktlagen (1987:259).

Följdmotioner

2007/08: MJ1 av Helén Pettersson i Umeå m.fl. (s):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om upphittade och omhändertagna hundar.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om skadeståndsrättsliga regler för hundägare.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av katternas status.

2007/08: MJ2 av Ulla Andersson och Wiwi-Anne Johansson (båda v):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska tillsätta en kattutredning.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ska införas krav på registrering och märkning av katter.

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2007

2007/08: MJ202 av Rolf Gunnarsson (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förbud mot s.k. kamphundar.

2007/08: MJ211 av Marietta de Pourbaix-Lundin (m):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om insatser för att stoppa insmugglingen av hundar.

2007/08: MJ212 av Marietta de Pourbaix-Lundin och Eva Selin Lindgren (m, c):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av underlag för att skapa klarhet kring ägaransvar och obligatorisk märkning av katter.

2007/08: MJ298 av Helena Leander (mp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder för hemlösa katter.

2007/08: MJ299 av Jan Lindholm och Mehmet Kaplan (båda mp):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behoven av åtgärder för att minska konflikter kring hundar.

2007/08: MJ329 av Catharina Bråkenhielm (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att man bör införa en lag om märkning och registrering av katter.

2007/08: MJ336 av Solveig Hellquist m.fl. (fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att minska kattstammen i Sverige.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att katten ska ha samma skydd i lagstiftningen som t.ex. hundar.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ägares skyldighet att registrera, märka och kastrera sina katter.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om kattägares ansvar för tillsyn av sina djur.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det ska betraktas som brott och vara förenat med sanktioner att överge sina djur.

2007/08: MJ398 av Birgitta Ohlsson och Jan Ertsborn (båda fp):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kunna kräva ökat ägaransvar med möjlighet till sanktioner mot ägare av sällskapsdjur som missköter sig.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en allmän översyn av tillsynslagen vad gäller sällskapsdjur.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda åldersgräns för inköp av sällskapsdjur.

2007/08: MJ416 av Hillevi Larsson (s):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder mot kamphundar.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om tillsyn över hundar och katter

Härigenom föreskrivs¹ följande.

Inledande bestämmelse

1 § Hundar och katter skall hållas under sådan tillsyn och skötas på ett sådant sätt som med hänsyn till deras natur och övriga omständigheter behövs för att förebygga att de orsakar skador eller avsevärda olägenheter.

Särskilda bestämmelser om tillsyn över hundar finns i rennäringslagen (1971:437).

Märkning och registrering av hundar

2 § En hundägare skall låta märka sin hund så att den kan identifieras. Märkningen skall vara bestående.

3 § Statens jordbruksverk skall föra ett för landet centralt register över hundägare (hundregistret). Hundägaren skall låta registrera sitt ägarskap i registret.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. skyldighet för hundägaren att betala en avgift för registreringen och för utrustning för att läsa av märkningen,
2. beräkningen av avgiften.

4 § Bestämmelserna i 2 och 3 §§ gäller hundar som stadigvarande finns i Sverige.

5 § Hundregistret får användas för att fastställa vem som äger en hund.

Tullverket, Jordbruksverket, länsstyrelser, polismyndigheter och de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet skall ha direktåtkomst till registret.

6 § Jordbruksverket är personuppgiftsansvarigt enligt personuppgiftslagen (1998:204) för hundregistret. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Jordbruksverket får besluta att överlåta driften av registret till en annan myndighet eller till en organisation.

¹ Se Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, 21.7.1998, s. 37, Celex 31998L0034), ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG (EGT L 217, 5.8.1998, s. 18, Celex 31998L0048).

7 § För behandling av personuppgifter gäller, utöver vad som sägs i 5 och 6 §§, personuppgiftslagen (1998:204). Bestämmelserna i personuppgiftslagen om rättelse och skadestånd gäller även vid behandling av personuppgifter som utförs enligt denna lag.

Förelägganden och förbud

8 § Om någon brister i tillsynen över eller skötseln av en hund, får polismyndigheten meddela de förelägganden och förbud som behövs för att förebygga skada eller avsevärd olägenhet.

Såväl förelägganden som förbud får förenas med vite.

9 § Polismyndigheten får meddela de förelägganden som behövs för att bestämmelserna om märkning och registrering av en hund i denna lag skall följas.

Förelägganden enligt första stycket får förenas med vite.

10 § Den som är under femton år får inte meddelas förelägganden eller förbud enligt 8 eller 9 §.

Omhändertagande av hundar m.m.

11 § För att hindra att en hund orsakar skada eller avsevärd olägenhet får polismyndigheten, om inte andra, mindre ingripande åtgärder anses tillräckliga, besluta att den skall omhändertas.

12 § Om en hund har omhändertagits med stöd av 11 §, får ägaren eller innehavaren inte förfoga över hunden utan tillstånd av polismyndigheten. Polismyndigheten får, efter utredning, besluta att hunden skall säljas, skänkas bort eller, om hunden utgör en fara för människor eller djur eller om det annars finns särskilda skäl, avlivas.

13 § Om det inte längre finns skäl för omhändertagandet, skall polismyndigheten besluta att detta genast skall upphöra.

14 § Anträffas en hund lös på område där lantbruksdjur finns, får hunden, om den inte låter sig infångas och om det är nödvändigt för att förhindra skada på lantbruksdjur, dödas av den som äger eller vårdar lantbruksdjuren.

Den som dödat en hund är skyldig att snarast möjligt anmäla detta till polismyndigheten.

Hundförbud

15 § Polismyndigheten får meddela förbud att ha hand om hund (hundförbud) för den som allvarligt brister eller tidigare har brustit i tillsynen över en hund.

Vid bedömningen av om ett hundförbud bör meddelas skall särskilt beaktas om den mot vilken förbudet avses gälla har begått brott där han

eller hon har använt hund som vapen eller vid upprepade tillfällen har varit föremål för föreläggande eller förbud enligt 8 § eller har haft hand om hund som har omhändertagits enligt 11 §.

Hundförbud skall inte meddelas om det är uppenbart att de omständigheter som gett upphov till att ett hundförbud övervägs inte kommer att upprepas.

Hundförbudet får avse viss tid eller gälla tills vidare.

Den som är under femton år får inte meddelas hundförbud.

Tillsyn över och omhändertagande av hundar i marker där det finns vilt

16 § Under tiden den 1 mars–20 augusti skall hundar hållas under sådan tillsyn att de hindras från att springa lösa i marker där det finns vilt. Under den övriga tiden av året skall hundar hållas under sådan tillsyn att de hindras från att driva eller förfölja vilt, när de inte används vid jakt.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter som avviker från första stycket. Om det behövs till skydd för viltet får sådana föreskrifter innebära att en hund skall hållas kopplad.

17 § Om en hund springer lös i ett område där det finns vilt, får jakträttshavaren eller någon som företräder honom eller henne ta hand om hunden. När detta har skett skall hundens ägare eller innehavare snarast underrättas. Om denne inte är känd skall i stället polismyndigheten underrättas. Om jakträttshavaren eller den som företräder honom eller henne inte vill ta hand om hunden, skall i stället polismyndigheten omhänderta hunden.

Kan inte hunden tas om hand, får polismyndigheten avliva hunden, om detta är angeläget från viltvårdssynpunkt och försvarligt även med hänsyn till omständigheterna i övrigt.

18 § Har inte ägaren eller innehavaren, efter det att kostnader betalats enligt 20 §, återtagit hunden inom fem dagar efter det att han eller hon underrättades om omhändertagandet eller, om ägaren eller innehavaren inte är känd, inom tio dagar efter det att polismyndigheten underrättades, får jakträttshavaren behålla hunden eller polismyndigheten, efter utredning, besluta att sälja, skänka bort eller, om hunden utgör en fara för människor eller djur eller om det annars finns särskilda skäl, avliva hunden.

Ersättning för skador orsakade av hundar

19 § En skada som orsakas av en hund skall ersättas av dess ägare eller innehavare, även om han eller hon inte vållat skadan. Vad ägaren eller innehavaren har betalat i skadestånd har han eller hon rätt att få tillbaka av den som vållat skadan.

Första stycket gäller inte för skador som orsakas av en tjänstehund när en polisman eller vaktpost eller annan person som vid försvarsmakten

tjänstgör för bevakning eller för att upprätthålla ordning använder hund i tjänsten, om den skadelidande har betett sig på ett sådant sätt att det har varit motiverat att ingripa mot honom eller henne.

Kostnader för omhändertagande av hundar

20 § Ägaren eller innehavaren av en hund som har omhändertagits med stöd av 11 eller 17 § skall betala de kostnader som omhändertagandet medfört. Kostnaderna får förskottas av allmänna medel.

Om det finns särskilda skäl, får polismyndigheten i enskilda fall medge undantag från skyldigheten att betala kostnaderna. I sådana fall skall kostnaderna slutligt betalas av polismyndigheten.

Om polismyndigheten har beslutat att en hund som omhändertagits skall säljas, får polismyndigheten ta ut ersättning ur köpeskillingen för kostnaderna för omhändertagandet och försäljningen. Om det efter det att polismyndigheten har fått täckning för sina kostnader återstår pengar från köpeskillingen tillfaller dessa ägaren.

Övergivna eller förvildade katter

21 § En katt som med skäl kan antas vara övergiven eller förvildad, får avlivas av jakträttshavaren eller av någon som företräder denne. Inom tätbebyggt område krävs dock tillstånd av polismyndigheten.

Straffansvar

22 § Den som bryter mot ett hundförbud döms för överträdelse av hundförbud till böter eller fängelse i högst ett år.

23 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1. inte följer ett föreläggande eller bryter mot ett förbud som har meddelats med stöd av 8 § första stycket,
2. inte gör anmälan enligt 14 § andra stycket eller
3. bryter mot 21 § andra meningen.

Den som uppsåtligen inte lämnar underrättelse enligt 17 § första stycket döms till penningböter.

Den som har överträtt ett vitesföreläggande eller ett vitesförbud får inte dömas till ansvar enligt denna lag för den gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet.

24 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot 16 § första stycket eller en föreskrift som har meddelats med stöd av 16 § andra stycket.

Överklagande m.m.

25 § Beslut enligt 8 och 15 §§ skall delges den mot vilken beslutet avses gälla. Vid delgivningen tillämpas delgivningslagen (1970:428) med

undantag för bestämmelserna i 12 § om delgivning genom att handling lämnas till annan än den sökta och 15 § om kungörelsedelgivning.

26 § Polismyndighetens beslut enligt denna lag och beslut om registrering av hund som meddelas av Jordbruksverket eller av den som ansvarar för driften av registret får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Bestämmelserna i 22–28 och 30 §§ förvaltningslagen (1986:223) skall tillämpas, om det överklagade beslutet har meddelats av en organisation.

Jordbruksverket för det allmänna talan hos förvaltningsdomstol, om det överklagade beslutet har meddelats av en organisation.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

27 § Beslut enligt denna lag gäller omedelbart, om inte något annat beslutas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008, då lagen (1943:459) om tillsyn över hundar och katter samt lagen (2000:537) om märkning och registrering av hundar skall upphöra att gälla.

2. Märkningsbestämmelserna gäller inte hundar födda före den 1 januari 1993.

3. Förelägganden, beslut om omhändertagande av hund och andra beslut om skyldigheter för enskilda som har meddelats med stöd av äldre föreskrifter skall anses beslutade enligt denna lag.

4. Ett beslut som har meddelats före den 1 januari 2008 överklagas enligt äldre bestämmelser.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1938:121) om hittegods

Härigenom föreskrivs att det i lagen (1938:121) om hittegods skall införas en ny paragraf, 4 a §.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §

I stället för vad som sägs i 4 § gäller i fråga om en hund att hunden tillfaller staten, om ägaren inte återtar hunden inom fem dagar från det att han eller hon underrättades om fyndet eller, om ägaren inte är känd, inom tio dagar från det att fyndet anmäldes till polismyndigheten.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
 2. Äldre bestämmelser gäller för hundar som anmäls som upphittade hos polismyndigheten före den 1 januari 2008.

3 Förslag till lag om ändring i jaktlagen (1987:259)

Härigenom föreskrivs i fråga om jaktlagen (1987:259)
dels att 6 § skall upphöra att gälla,
dels att 45 och 52 §§ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

45 §¹

Till böter döms den som med uppsåt eller av grov oaktsamhet

1. bryter mot 5 § andra stycket, 6 § första stycket eller 13 §,

2. underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet som har föreskrivits med stöd av 26 §, om ansvar för gärningen inte kan ådömas enligt lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,

3. bryter mot 27 §, om ansvar för gärningen inte kan ådömas enligt brottsbalken,

4. underlåter att fullgöra skyldighet enligt 28 §,

5. bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 6 § andra stycket, 29 § 4, 30 § tredje stycket eller 31 § tredje stycket eller

6. bryter mot 35 § eller mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 36 §, 40 § första stycket eller 41 § första stycket.

Den som med uppsåt bryter mot 34 § döms till böter.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt denna paragraf.

52 §²

Regeringen får överlåta åt en förvaltningsmyndighet att meddela sådana föreskrifter eller beslut som avses i 6 § andra stycket, 23–26, 29, 29 a och 30 §§, 31 § andra och tredje styckena, 36 §, 40 § första och andra styckena, 41 § första stycket 2, 48 § andra stycket och 50 §.

Regeringen får överlåta åt en förvaltningsmyndighet att meddela sådana föreskrifter eller beslut som avses i 23–26, 29, 29 a och 30 §§, 31 § andra och tredje styckena, 36 §, 40 § första och andra styckena, 41 § första stycket 2, 48 § andra stycket och 50 §.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

¹ Senaste lydelse 1994:1819.

² Senaste lydelse 1994:1820.